

Kraków, 27 grudzień 2018 r.

Michał Siemaszko
Maksymiliana i Aleksandra Gierymskich 4/9,
30-824 Kraków
Tel. +48 723 039 978
Email: mhsiemaszko@fastmail.net

Sąd Rejonowy dla Krakowa-Krowdrzy w Krakowie
II Wydział Karny
ul. Przy Rondzie 7
31-547 Kraków

za pośrednictwem

Prokuratury Rejonowej w Tarnowie
ul. Jarosława Dąbrowskiego 27
33-100 Tarnów

Zażalenie

na postanowienie Prokuratora Rejonowego w Tarnowie z dnia 22 listopada 2018 r., wydane w sprawie o sygn. akt. PR 4 DS 360.2018 w przedmiocie odmowy wszczęcia śledztwa, doręczone w dniu 20 grudnia 2018 r.

- I. Na podstawie art. 306 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 465 § 2 k.p.k. zaskarżam w/w postanowienie w całości.
- II. Na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. zaskarżonemu postanowieniu zarzucam naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 297 pkt 1 i 4 k.p.k., polegające na przeprowadzeniu jedynie czynności sprawdzających i przedwczesnym oraz bezzasadnym uznaniu, że zachowanie prokuratorów nie wyczerpuje ustawowych znamion czynu zabronionego z art. 231 § 1 k.k., co doprowadziło do zaniechania wszczęcia i przeprowadzenia postępowania przygotowawczego, w sytuacji gdy w niniejszej sprawie istniało uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa stanowiące podstawę do wszczęcia postępowania przygotowawczego.
- III. Na podstawie art. 438 pkt 3 k.p.k. zaskarżonemu postanowieniu zarzucam:
 - 1) Ewidentne pominięcie dokumentacji dostarczonej przeze mnie – tej dołączonej do akt sprawy sygn. akt. PR 4 DS 360.2018 w trakcie przesłuchania dnia 21.11.2018, w tym wystąpienia Zespołu Prawa Karnego Biura Rzecznika Praw Obywatelskich oraz orzeczenia lekarskiego specjalistów neurologii, chirurgii plastycznej i radiologii, jak również dokumentacji, którą

dołączyłem do zawiadomień o popełnieniu przestępstwa z dnia 12.07.2018 i 9.01.2018 oraz pozostałych pism – i posługiwanie się jedynie dokumentami akt sprawy autorstwa oskarżonych organów procesowych, tym samym tworzenie fałszywego obrazu sprawy (wbrew art. 2 § 2 k.p.k.), równocześnie

- 2) Kompletnie mylne odczytanie zawiadomienia z dnia 9.01.2018 poprzez pominięcie treści zawartych w dalszej części pierwszego zdania petitum tego zawiadomienia, z których to treści jasno wynika iż zawiadomienie z dnia 9.01.2018 dotyczy zachowań nie mieszczących się w ramach tożsamości zdarzenia faktycznego (historycznego), które objęte było postępowaniem w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14, dotyczącej zawiadomienia z dnia 28.02.2014, a stanowią osobne zachowania, rodzajowo i temporalnie odrębne, oraz
- 3) Brak stanu rzeczy osadzonej w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14, dotyczącej zawiadomienia z dnia 28.02.2014, w związku z odmowa wszczęcia śledztwa po przeprowadzeniu czynności niewykraczających poza fazę in rem, w związku z czym
- 4) Postępowanie w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14 nigdy nie było prowadzone przeciwko żadnej konkretnej osobie, tym samym brak jest tożsamości podmiotowo-przedmiotowej, oraz
- 5) Jedynie przestępstwo z art. 197 § 1 k.k. zostało ujęte w postanowieniu o odmowie wszczęcia śledztwa z dnia 14.04.2014 jak i w zawiadomieniu z dnia 28.02.2014, oraz
- 6) Wyrażanie błędnych poglądów prawnych przez organy procesowe poprzez rażące wykroczenie poza granice wyznaczone przez tożsamość czynu i zdarzenia historycznego w związku z niespełnieniem kryteriów niezbędnych dla stwierdzenia ich tożsamości, takich jak podmiot czynów, sposób działania sprawcy, przedmiot ochrony, czas i miejsce popełnionych czynów a przede wszystkim charakter i rozmiar skutku powstałego z poszczególnych zachowań i całokształtu zachowania, tym samym
- 7) Niespełnienie kryteriów wymaganych do rozpoznania charakteru procesowego zawiadomienia z dnia 9.01.2018 jako wniosek o wszczęcie śledztwa w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14, na skutek czego
- 8) Bezprawne zaniechanie wszczęcia postępowania przygotowawczego w sprawie zawiadomienia z dnia 9.01.2018 (wbrew art. 10 § 1 k.p.k., art. 2 § 1 i 2 k.p.k.), równocześnie
- 9) Ewidentne nie rozpoznanie rażących naruszeń obowiązków procesowych i przepisów, których organy procesowe dopuściły się w postępowaniu w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14, dotyczącej zawiadomienia z dnia 28.02.2014, w tym
- 10) Nie przeprowadzenie jakichkolwiek czynności w postępowaniu sprawdzającym w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14, dotyczącym zawiadomienia z dnia 28.02.2014, oprócz sporządzenia protokołu z przesłuchania mojej osoby w dniu 21.03.2014, oraz
- 11) Pomylenie roli organów procesowych z rolą lekarzy medycyny w związku z brakiem jakichkolwiek uprawnień organów procesowych do stawiania diagnoz stanu zdrowia w oparciu o szczerką dokumentację medyczną dostarczoną przez zgłaszającego zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, nie będącą prywatną obdukcją, i równocześnie zaniechanie

powołania lekarza medycyny sądowej (wbrew art. 193 § 1 k.p.k.) w celu przeprowadzenia właściwej obdukcji i wydania opinii, którą rzeczywiście można posłużyć się w uzasadnieniu postanowienia, zamiast

- 12) Artykułu z Wikipedii dotyczącego kandydozy ukł. pokarmowego, który to artykuł zalega w aktach sprawy sygn. akt. 2 Ds 385/14, nie został w te akta włączony przeze mnie, a na który to artykuł organy procesowe ewidentnie powołały się w swoim uzasadnieniu, biorąc pod uwagę zbieżność treści tego artykułu z treścią postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa (wbrew art. 2 § 1 pkt 3 k.p.k., art. 2 § 2 k.p.k.), oraz
- 13) Błędnie uznanych za prywatną obdukcję dostarczonych przeze mnie wraz z zawiadomieniem z dnia 28.02.2014 wyników badań USG ukł. moczowego, wykonanych dnia 29.01.2014, w następstwie przestępstw których dopuszczono się wobec mojej osoby–jasno stwierdzających poważne zaleganie moczu oraz konieczność wykonania dodatkowych badań i konsultacji z urologiem–oraz dokumentacji dotyczącej leczenia kandydozy ukł. pokarmowego w 2013 roku, które
- 14) W żaden sposób nie zastępują opinii biegłego sądowego (art. 193 § 1 k.p.k.), na podstawie której rzeczywiście można oprzeć uzasadnienia decyzji w postępowaniu karnym, w związku z czym
- 15) Bezpodstawne wskazanie w uzasadnieniu odmowy wszczęcia śledztwa w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14 z dnia 14.04.2014 kandydozy ukł. pokarmowego za przyczynę powstania trwałych obrażeń ciała (wbrew art. 2 § 1 i 2 k.p.k.), oraz
- 16) Nieprawidłowe doręczenie postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa przez skrytkę adresową osobie do tego nieupoważnionej (wbrew art. 132 k.p.k.), następnie
- 17) Irracjonalne i nieetyczne stwierdzenie braku przesłanek do wszczęcia postępowania (wbrew art. 2 § 1 i 2 k.p.k., art. 10 § 1 k.p.k.) w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14 w związku z błędnym uznaniem zawiadomienia z dnia 9.01.2018 za wniosek o wszczęcie śledztwa w tej sprawie, pomimo
- 18) Istotnych różnic w tożsamości zdarzeń historycznych i czynów oraz osób które dopuściły się popełnienia tych przestępstw wskazanych w zawiadomieniu z dnia 9.01.2018, oraz
- 19) Dostarczenia kompletu nowych i istotnych dowodów wraz z zawiadomieniem z dnia 9.01.2018, w tym dokumentacji medycznej w 100% potwierdzającej wystąpienie trwałych obrażeń najbardziej intymnych części ciała–w tym ukł. płciowego, moczowego i nerwowego oraz blizn po ranach kłutych w lewej pachwinie–w wyniku wydarzeń stycznia 2014 oraz, i przede wszystkim, przestępstw których dopuszczono się w kolejnych miesiącach i latach wobec mojej osoby, oraz
- 20) Braku jakiegokolwiek związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy kandydozą ukł. pokarmowego–wskazaną jako przyczyna obrażeń ciała w uzasadnieniu z dnia 14.04.2014 w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14–a rzetelnie udokumentowanymi trwałymi obrażeniami ciała, oraz

- 21) Włączenia tak istotnych dowodów jak dokumentacja medyczna wskazująca na uszkodzenie ukł. moczowo-płciowego i nerwowego poprzez wykonanie zabiegu medycznego bez mojej zgody– tj. przestępstwo z art. 192 § 1 k.k., a
 - 22) Wbrew błędnym twierdzeniom prokuratorów, czyn z art. 192 § 1 k.k. zdecydowanie nigdy nie był przedmiotem postępowania w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14, ponieważ nie posiadałem wtedy jeszcze wystarczająco wiedzy o tym co zostało mi zrobione, w tym dokumentacji medycznej stwierdzającej przyczynę zaobserwowanych obrażeń ciała, a ponadto
 - 23) Gdyby przestępstwo z art. 192 § 1 k.k. było przedmiotem postępowania w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14, musiałby zostać przyjęty ode mnie wniosek o ściganie (art. 192 § 2 k.k., art. 12 § 1 k.p.k.), w związku z czym
 - 24) Twierdzenia prokuratorów iż przedmiotem postępowania w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14 były objęte wszystkie czyny, które wskazałem w zawiadomieniu z dnia 9.01.2018, lecz wniosek o ściganie nie został ode mnie przyjęty ponieważ nie jest wymagany przy zgłaszaniu przestępstwa z art. 197 § 1 k.k.–są tym bardziej rażąco sprzeczne i niedorzeczne, w związku z powyższym
 - 25) Jest wysoce mało prawdopodobne aby funkcjonariusze organów procesowych nie mieli świadomości, że swoim zachowaniem przekraczają przysługujące im uprawnienia bądź nie dopełniają ciężących na nich obowiązków, działając w ten sposób na moją szkodę, a
 - 26) Racjonalizowanie licznych błędnych decyzji i poglądów prokuratorów, których to zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa z art. 231 k.k. z dnia 12.7.2018 dotyczą, jest niezmiernie trudno ocenić inaczej jak świadome działanie mające na celu uniemożliwienie mi przeprowadzenie rzetelnego śledztwa, zamykając tym samym drogę procesową i uzyskanie odszkodowania za ogromne szkody jakie poniosłem, tym samym
 - 27) Zachowania funkcjonariuszy organów procesowych w postępowaniach z zawiadomień z dnia 28.02.2014 oraz 9.01.2018 zdecydowanie stworzyły dla mnie nie tylko realne niebezpieczeństwo powstania szkody, ale w rzeczywistości wyrządziły ogromne szkody, a
 - 28) Działania te bezpośrednio implikują organy procesowe w przestępstwa których zawiadomienia z dnia 12.7.2018 dotyczą
- IV. Na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. wnoszę o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Prokuraturze do dalszego prowadzenia.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 22 listopada 2018 r., wydanym w sprawie o sygn. akt. PR 4 DS 360.2018, Prokurator Prokuratury Rejonowej w Tarnowie odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez prokuratorów Prokuratury Rejonowej Kraków-Krowodrza i Prokuratury Okręgowej w Krakowie, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k., przyjmując jako podstawę prawną art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., a jako podstawę faktyczną–brak znamion czynu zabronionego.

W uzasadnieniu decyzji Prokuratora Rejonowego w Tarnowie z dnia 22.11.2018 wskazano m.in. iż:

- (a) W uzasadnieniu decyzji o odmowie wszczęcia śledztwa z dnia 14.04.2014 w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14 zawarto ustalenia, które miały odzwierciedlenie w dowodach i dokumentach przedstawionych przeze mnie,
- (b) Decyzja o odmowie wszczęcia śledztwa z dnia 14.04.2014 w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14 została odebrana przez osobę do tego uprawnioną,
- (c) W treści zawiadomienia z dnia 9.01.2018 wskazałem, że do przestępstw doszło wyłącznie w związku z wydarzeniami, jakie miały miejsce w styczniu 2014 roku,
- (d) Zawiadomienie z dnia 9.01.2018 dotyczyło czynu, który miał być popełniony w styczniu 2014 roku w okolicznościach takich, jak prezentowane uprzednio w ramach prowadzonego postępowania pod sygn. akt. 2 Ds 385/14,
- (e) Postępowanie w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14 dotyczyło również czynów wskazanych w zawiadomieniu z dnia 9.01.2018, w tym czynu z art. 192 § 1 k.k.,
- (f) Właściwe jest nie przyjęcie wniosku o ściganie pomimo prowadzenia postępowania w kierunku m.in. czynu z art. 192 § 1 k.k., pomimo tego iż wg. kodeksu karnego taki wniosek jest wymagany (art. 192 § 2 k.k.),
- (g) Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z dnia 9.01.2018 zostało potraktowane jako wniosek o wszczęcie postępowania o sygn. 2 Ds 385/14 bowiem dotyczy tego samego zdarzenia,
- (h) Uznano, że nie można przyjąć, iż materiały załączone do zawiadomienia z dnia 9.01.2018 stanowią materiał dowodowy o takim charakterze, który uzasadniałby podjęcie zakończonego postępowania,
- (i) Wobec uznania, że do przestępstw doszło w związku z wydarzeniami stycznia 2014 r., uznano, że zarzuty dotyczące bezczynności są bezprzedmiotowe,
- (j) Funkcjonariusze organów procesowych nie mieli świadomości, że swoim zachowaniem przekraczają przysługujące im uprawnienia bądź nie dopełniają ciążących na nich obowiązków, działając w ten sposób na moją szkodę,
- (k) Zachowania funkcjonariuszy organów procesowych w postępowaniach z zawiadomień z dnia 28.02.2014 oraz 9.01.2018 nie tylko nie wyrządziły mi szkody ale nawet nie stworzyły dla mnie realnego niebezpieczeństwa powstania szkody,
- (l) Analiza zgromadzonego materiału w żaden sposób nie potwierdziła zarzutów sformułowanych przeze mnie wobec wskazanych w zawiadomieniu prokuratorów

Powyższe jest niezasadne a zaskarżone postanowienie nie może się ostać, gdyż zapadło z naruszeniem prawa wskazanym w petitum zażalenia, co miało istotny wpływ na jego treść.

I.

W nocy z 8 na 9 stycznia 2014 r., w ówczesnym miejscu mojego zamieszkania, tj. ul. Szymanowskiego 5/10 w Krakowie, zostałem napadnięty przez nieznane mi osoby, które wtargnęły do mieszkania gdy spałem.

Pomimo stosunkowo wczesnej pory zaśnięcia, obudziłem się zmęczony, z zawrotami głowy, mój stan zdrowia odczułem wyraźnie pogorszony–najprawdopodobniej został mi podany środek odurzający.

W wyniku tych wydarzeń nastąpiło poważne i trwałe uszkodzenie mojego ciała –w tym najbardziej intymnych części ciała–i do dzisiejszego dnia na moim ciele, w okolicy lewej pachwiny, widnieją blizny po ranach kłutych i bezpośrednio powiązane z nimi uszkodzenie ukł. płciowego, moczowego i nerwowego, tj.:

- uszkodzenie ukł. płciowego–zaburzenie / często występujący kompletny zanik odruchu nosidłowego/mosznego, bardzo widoczna zmiana wyglądu i funkcji narządów płciowych, rezultatem czego jest brak możliwości współżycia seksualnego,
- uszkodzenie ukł. moczowego–pęcherz neurogeny, problemy z oddawaniem i zaleganiem moczu,
- uszkodzenie ukł. nerwowego–częste drętwienie z mrowieniem całej lewej części mojego ciała, od miednicy, gdzie widoczna jest blizna po ranach kłutych, do okolicy kostki stopy

Wystąpiły również uszkodzenia na tle nerwowym, psychicznym–m.in. trauma, stany lekowe.

Wszystkie objawy fizyczne są potwierdzone w zebranej dokumentacji medycznej, która w całości jest częścią akt sprawy.

Dowód:

- Kopia tłumaczenia przysięgłego orzeczenia lekarskiego lekarza specjalisty neurologii i chirurgii plastycznej z konsultacji i badań wykonanych 6 i 20 kwietnia 2018 r., wraz z oryginałem
- Kopia tłumaczenia przysięgłego wyników badań USG ukł. nerwowego, wykonanych 6 kwietnia 2018 r., wraz z oryginałem
- Kopia obrazów klinicznych z badań i konsultacji z lekarzem specjalista neurologii i chirurgii plastycznej, wykonane dnia 6 kwietnia 2018 r.
- Kopia wybranych zdjęć z badań USG ukł. nerwowego, wykonanych 6 kwietnia 2018 r.
- Kopia podsumowania z badania Optycznej Koherentnej Tomografii (OCT) blizn po ranach kłutych, wykonanego dnia 6 kwietnia 2018 r.
- Kopia tłumaczenia przysięgłego wyników badań rezonansu magnetycznego ukł. nerwowego, wykonanych 12 marca 2018 r., wraz z oryginałem
- Kopia wybranych klatek z danych DICOM badań rezonansu magnetycznego ukł. nerwowego, wykonanych 12 marca 2018 r.
- Kopia tłumaczenia przysięgłego wyników badań tomografii komputerowej, wykonanych 13 lutego 2018 r., wraz z oryginałem

- Kopia zaświadczenia, że kandydoza nie jest przyczyną zaobserwowanych obrażeń ciała i uszkodzenia ukł. moczowo-płciowego i nerwowego, wystawione przez lek. medycyny prowadzącego kurację na kandydozę w 2013 r.
- Kopia tłumaczenia przysięgłego wyników badań USG ukł. moczowego (zdjęcia, opis), wykonanych 11 stycznia 2016 r., wraz z oryginałem
- Kopia wyników badań USG ukł. moczowego (zdjęcia, opis), wykonanych 29 stycznia 2014 r., zaraz po wydarzeniach stycznia 2014 r.

II.

Przed wydarzeniami stycznia 2014 r. blizny po ranach kłutych ani żaden z objawów dotyczących ukł. płciowego, moczowego czy nerwowego nie występowały u mnie a jedyną dolegliwością była kandydoza ukł. pokarmowego, którą leczyłem wg. zaleceń lekarza dietą i przepisnymi lekami.

Jednak kandydoza ukł. pokarmowego ani leki które przyjmowałem nie mogą spontanicznie, z dnia na dzień, wywołać ran kłutych na ciele ani połączonego z nimi trwałego uszkodzenia ukł. płciowego, moczowego i nerwowego – wbrew absurdalnej tezie wyrażonej w uzasadnieniu odmowy wszczęcia śledztwa w sprawie sygn. akt. 2 DS 385/14, przygotowanej w oparciu o zaznaczone fragmenty artykułu z Wikipedii, który znajduje się w aktach sprawy, bez powołania lekarza biegłego i przeprowadzeniu obdukcji.

Dowód:

- Kopia diagnoz i zaleceń wydanych oraz rachunków za leki przepisanych przez lek. med. Andrzeja Gliwę (CM Intermed) podczas wizyt w maju, listopadzie oraz grudniu 2013 r.
- Kopia orzeczenia lekarskiego w sprawie zdolności do czynnej służby wojskowej
- Kopia zdjęcia z akt sprawy 2 DS 385/14, tj. artykuł z Wikipedii na podstawie którego krakowskie organy ścigania wydały „opinię medyczną”
- Kopia zaświadczenia, że kandydoza nie jest przyczyną zaobserwowanych obrażeń ciała i uszkodzenia ukł. moczowo-płciowego i nerwowego, wystawione przez lek. medycyny prowadzącego kurację na kandydozę w 2013 r.

III.

Zebrane dowody wskazują, iż w styczniu 2014 r. został wykonany zabieg medyczny bez mojej zgody:

- Wydarzenia miały miejsce w wynajmowanym przeze mnie mieszkaniu przy ul. Szymanowskiego 5/10 w Krakowie,
- Badania USG ukł. nerwowego wskazują na jatrogeny uraz nerwu,
- Biorąc pod uwagę, iż badania USG ukł. nerwowego zostały wykonane przez światowej sławy specjalistę, Doc. Dr. Gerd Bodner – pioniera badań ultrasonograficznych ukł. nerwowego, autora

ponad 200 publikacji naukowych, jedyne go podręcznika do badań ultrasonograficznych ukł. nerwowego—prawdopodobieństwo błędnego rozpoznania jest nikłe,

- Ponadto, wielokrotnie—po tym jak przedstawiłem zdjęcia blizny na lewej pachwinie—byłem pytany przez lekarzy i biegłych sądowych odnośnie szwów i raportu z przebytej operacji, w tym pracowników jednego z najlepszych na świecie szpitali Uniwersytetu Stanford w Kalifornii, USA,
- Dodatkowo, już w 2014 r. informacja iż był to zabieg medyczny była znana choćby p. Tomaszowi Gibasowi, od którego 5 listopada 2014 r. otrzymałem wiadomość email z której wynika, że zostałem poddany operacji, która się nie powiodła i za którą to operacje p. Gibas proponował mi wyegzekwowanie odszkodowania,
- W kontekście licznych błędów i zaniechań popełnionych przez krakowskie organy procesowe, absurdalnym uzasadnieniem odmowy wszczęcia śledztwa w 2014 r. w oparciu o artykuł z Wikipedii dot. kandydozy ukł. pokarmowego, oraz licznymi przypadkami odmowy wykonania badań czy stawiania błędnych diagnoz przez lekarzy, podejrzewam iż informacje o tym, że zostałem poddany zabiegowi medycznemu były znane organom procesowym i lekarzom, a zaniechania były celowe jako próba ukrycia faktu przeprowadzenia zabiegu medycznego bez mojej zgody

Na żaden zabieg medyczny, w tym operacje, nigdy nie wydawałem żadnej zgody.

Dowód:

- Kopia tłumaczenia przysięgłego wyników badań USG ukł. nerwowego, wykonanych 6 kwietnia 2018 r., wraz z oryginałem
- Kopia wiadomości email otrzymanej od p. Tomasza Gibasa 5 listopada 2014 r.

IV.

W związku z wydarzeniami stycznia 2014 r., dnia 28.02.2014 zostało złożone zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa.

W zawiadomieniu tym wskazany został art. 197 §1 k.k ponieważ tak skojarzyłem występujące objawy—tj. szok psychiczny oraz ból w pachwinie i kroczu, ból podbrzusza, problemy z oddawaniem moczu, ból końcowego otworu przewodu pokarmowego.

W treści zawiadomienia przygotowanego i złożonego przez ówczesnego pełnomocnika, adw. Aleksandrę Cempurę, której przekazałem komplet informacji i dowodów w celu ew. uzupełnienia i złożenia zawiadomienia dot. wydarzeń stycznia 2014 przygotowanego przeze mnie:

- Zostały pominięte ważne informacje,
- Zostały zawarte twierdzenia kompletnie mi obce,
- Został użyty infantylny język z nadmierną emfazą na kandydozę ukł. pokarmowego

Ponadto, adw. Cempura skierowała zawiadomienie do prokuratury innej niż ta właściwa miejscowo, co dodatkowo odwlekło w czasie niezbędne działania organów ścigania.

Dowód:

- Kopia pisma „Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 197 §1 k.k.” z dnia 28.02.2014 r., przygotowane przez ówczesnego pełnomocnika, adw. Aleksandrę Cempurę
- Kopia oryginalnego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa z art. 197 §1 k.k., art. 156 k.k., art. 160 k.k. oraz art. 193 k.k., przygotowanego przeze mnie i przesłanego do ówczesnego pełnomocnika, adw. Aleksandry Cempury, drogą poczty elektronicznej
- Kopia oryginalnego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa z art. 156 §1 k.k., art. 160 §1 k.k., art. 192 §1 k.k. oraz art. 193 k.k., przygotowanego przeze mnie i przesłanego do ówczesnego pełnomocnika, adw. Aleksandry Cempury, drogą poczty elektronicznej

V.

W postępowaniu sprawdzającym w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14, dotyczącym zawiadomienia z dnia 28.02.2014, nie przeprowadzono jakichkolwiek czynności oprócz sporządzenia protokołu z przesłuchania mojej osoby w dniu 21.03.2014.

Organy procesowe ewidentnie pomyliły swoją rolę z rolą lekarzy medycyny w związku z brakiem jakichkolwiek uprawnień organów procesowych do stawiania diagnoz stanu zdrowia w oparciu o szczątkową dokumentację medyczną dostarczoną przez zgłaszającego zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, nie będącą prywatną obdukcją.

W żadnym wypadku nie jest rolą organów procesowych wydawanie orzeczeń lekarskich na podstawie dokumentów dostarczonych przez zgłaszającego zawiadomienie; właściwym i wymaganym w takich sytuacjach jest powołanie lekarza medycyny sądowej (art. 193 § 1 k.p.k.) w celu przeprowadzenia obdukcji i wydania opinii, którą rzeczywiście można posłużyć się w uzasadnieniu postanowienia, zamiast artykułu z Wikipedii dotyczącego kandydozy ukł. pokarmowego, który to artykuł zalega w aktach sprawy sygn. akt. 2 Ds 385/14, nie został w te akta włączony przeze mnie, a na który to artykuł organy procesowe ewidentnie powołały się w swoim uzasadnieniu odmowy wszczęcia śledztwa z dnia 14.04.2014, biorąc pod uwagę zbieżność treści tego artykułu z treścią postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa (wbrew art. 2 § 1 pkt 3 k.p.k., art. 2 § 2 k.p.k.).

Dostarczona przeze mnie dokumentacja medyczna wraz z zawiadomieniem z dnia 28.02.2014, tj. wyniki badań USG ukł. moczowego–wykonane dnia 29.01.2014, w następstwie przestępstw których dopuszczono się wobec mojej osoby, jasno stwierdzające poważne zaleganie moczu oraz konieczność wykonania dodatkowych badań i konsultacji z urologiem–oraz dokumentacja dotycząca leczenia kandydozy ukł. pokarmowego w 2013 roku, została niewłaściwie uznana przez organy procesowe za jakąkolwiek prywatną obdukcję.

Z dokumentów przeze mnie dostarczonych wraz z zawiadomieniem z dnia 28.02.2014 zdecydowanie nie można wysnuć wniosku jakoby kandydoza ukł. pokarmowego mogła spowodować nagle–następujące z dnia na dzień–trwale uszkodzenie ciała, w tym ukł. moczowego, płciowego i nerwowego, bezpośrednio połączonych z bliznami po ranach kłutych na ciele. Dokumenty te w żaden sposób nie mogły zastąpić więc opinii biegłego medycyny sądowej (art. 193 § 1 k.p.k.), na podstawie której rzeczywiście można oprzeć uzasadnienia decyzji w postępowaniu

karnym, w związku z czym wskazanie w uzasadnieniu odmowy wszczęcia śledztwa w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14 z dnia 14.04.2014 kandydozy ukł. pokarmowego za przyczynę powstania trwałych obrażeń ciała było całkowicie bezpodstawne (wbrew art. 2 § 1 i 2 k.p.k.).

Zbieżność treści uzasadnienia decyzji o odmowie wszczęcia śledztwa z treścią artykułu z Wikipedii, który zalega w aktach sprawy sygn. akt. 2 Ds 385/14 i został do akt włączony przez organy procesowe, nie pozostawia żadnej wątpliwości iż organy procesowe na podstawie tego właśnie artykułu uzasadniły swoją decyzję o odmowie wszczęcia śledztwa, co jest ewidentnym przekroczeniem uprawnień i zaniechaniem obowiązków ciążących na organach procesowych (wbrew art. 2 § 1 pkt 3 k.p.k., art. 2 § 2 k.p.k.).

Warto podkreślić również, że żaden kompetentny, racjonalny lekarz medycyny z taką opinią nie tylko nigdy by się nie zgodził–ponieważ kandydoza ukł. pokarmowego nie może być przyczyną nagłego wystąpienia ran kłutych na ciele i uszkodzenia ukł. moczowego, płciowego i nerwowego–ale gdyby wydał taką irracjonalną opinię, zostałby obciążony odpowiedzialnością za zaniedbanie medyczne.

Nie jest rolą organów procesowych wydawać orzeczenia lekarskie w oparciu o artykuły z Wikipedii w wyniku przyjęcia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa–do wydawania orzeczeń lekarskich uprawnieni są wyłącznie lekarze medycyny.

Dowód:

- Kopia wyników badań USG ukł. moczowego (zdjęcia, opis), wykonanych 29 stycznia 2014 r., zaraz po wydarzeniach stycznia 2014 r.
- Kopia diagnoz i zaleceń wydanych oraz rachunków za lekarstwa przepisanych przez lek. med. Andrzeja Gliwę (CM Intermed) podczas wizyt w maju, listopadzie oraz grudniu 2013 r.
- Kopia zdjęcia z akt sprawy 2 DS 385/14, tj. artykuł z Wikipedii na podstawie którego krakowskie organy ścigania wydały „opinię medyczną”
- Kopia postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kpk, z uzasadnieniem że to kandydoza jest przyczyną zaobserwowanego trwałego uszkodzenia ciała, z dnia 14.04.2014 r.
- Kopia zaświadczenia, że kandydoza nie jest przyczyną zaobserwowanych obrażeń ciała i uszkodzenia ukł. moczowo-płciowego i nerwowego, wystawione przez lek. medycyny prowadzącego kurację na kandydozę w 2013 r.

VI.

Decyzja o odmowie wszczęcia śledztwa z dnia 14.04.2014 w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14, będące pismem procesowym w postępowaniu karnym, do dziś dnia nie została mi prawidłowo doręczona (wbrew art. 132 k.p.k.).

Kopertę z postanowieniem znalazłem w wynajmowanej skrytce adresowej po wielu miesiącach, bez otrzymania uprzednio awiza. Jak wynika z akt sprawy sygn. akt. 2 DS 385/14, przesyłkę listową z postanowieniem o odmowie wszczęcia śledztwa nie odebrałem ja, a pracownik firmy Polskie Centrum Usług Sp. z o.o.–p. Izabela Adamska.

Wg. pełnomocnictwa, którego udzieliłem, pracownicy firmy Polskie Centrum Usług Sp. z o.o. nie zostali upoważnieni do odbioru przesyłek od organów procesowych a jedynie organów administracji publicznej–w tym organów podatkowych i skarbowych oraz sądów–a prokuratura nie jest organem administracji publicznej, lecz organem ochrony prawnej, co wynika z art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599 z późn. zm.; por. postanowienie WSA w Warszawie z 9.03.2015 r., IV SAB/Wa 24/15).

Poprawnym więc byłoby pozostawienie awiza i niezwłoczne powiadomienie mnie, że nadeszła przesyłka–co jednak nie miało miejsca.

Dowód:

- Kopia umowy udostępnienia skrytki adresowej pod adresem ul. Karmelicka 55 w Krakowie, zawarta z przedstawicielem firmy Polskie Centrum Usług Sp. z o.o. p. Izabela Adamska w dniu 25.02.2014
- Kopia załącznika do umowy udostępnienia skrytki adresowej–Regulamin Świadczenia Usług
- Kopia załącznika do umowy udostępnienia skrytki adresowej–Pełnomocnictwo
- Kopia potwierdzenia przyjęcia przesyłki poleconej z decyzja o odmowie wszczęcia śledztwa, podpisanego przez osobę nieuprawnioną do jej odbioru

VII.

Od wydarzeń stycznia 2014 r. wielokrotnie było mi utrudniane czy wręcz uniemożliwiane wykonanie kompleksowych badań w celu postawienia diagnozy, wykonanie opinii medyczo-sądowej i tym samym uzupełnienie dowodów w sprawie. Z tego też powodu, jak i ze względów finansowych, uzupełnienie dokumentacji medycznej i postawienie kompleksowej diagnozy zajęło blisko 4 lata:

(a) Błędnie stawiane diagnozy–przynajmniej w 5 przypadkach

- wizyt w CM Medicover w Krakowie w styczniu 2014 r.–gdzie na objawy opisywane, tj. ból w pachwinie i kroczu, ból podbrzusza, problemy z oddawaniem moczu, ból końcowego otworu przewodu pokarmowego, lekarze zlecali mi badania i lekarstwa kompletnie nie mające nic wspólnego z właściwym zdiagnozowaniem i wyleczeniem dolegliwości,
- wizyty u lek. med. Adam Janusz Kwinta w listopadzie 2014 r.–gdy zacząłem opisywać kontekst wizyty, tj. wydarzenia stycznia 2014 i poważne problemy z ukł. moczowo-płciowym będące ich następstwem, najpierw kilkakrotnie powtarzał abym zrezygnował z wizyty u niego, po czym wydał fałszywą diagnozę, tj., że nic mi nie dolega,
- badania rezonansu magnetycznego miednicy w CM iMed24 w Krakowie w grudniu 2014 r.– gdzie udałem się wg. skierowania urologa na kompleksowe badanie miednicy włącznie z nerkami, jednak dane DICOM i raport, który otrzymałem z tego badania, dotyczy jedynie „miednicy mniejszej” a objętość danych DICOM to ok. 1/10 danych, które otrzymałem przy innym badaniu rezonansu magnetycznego również miednicy, gdzie jasno widoczne są m.in. zmiany bliznowate w ok. lewej pachwiny,

- kompleksowych badań i konsultacji w klinice UroKlinikum w Pradze w grudniu 2015 r.–czego dotyczy pozew o zaniedbanie medyczne, niniejszym załączony,
 - kompleksowych badań diagnostyki obrazowej w szpitalu Apollo w Indiach w marcu 2018 r.– czego dotyczy pozew o zaniedbanie medyczne, niniejszym załączony
- (b) Odmowa wykonania badań–przynajmniej w 3 przypadkach
- wizyty u lek. med. Adam Janusz Kwinta w listopadzie 2014 r.–j.w.,
 - kompleksowych badań i konsultacji w klinice UroKlinikum w Pradze w grudniu 2015 r.–czego dotyczy pozew o zaniedbanie medyczne, niniejszym załączony,
 - kompleksowych badań diagnostyki obrazowej w szpitalu Apollo w Indiach w marcu 2018 r.– czego dotyczy pozew o zaniedbanie medyczne, niniejszym załączony
- (c) Odmowa wykonania opinii medyczno-sądowej oraz niezbędnych badań w celu uzupełniania dokumentacji przez biegłych i placówki medyczne w Polsce–w ponad 20 przypadkach tylko w 2017 r.

Dowód:

- Kopia tłumaczenia na j. polski przedsądowego wezwania do zapłaty, wystosowanego do firmy EPS w Pradze przez pełnomocnika, Kancelarię Adwokacką z Czeskiego Cieszyna, dnia 28 stycznia 2016 r.
- Kopia pozwu o zaniedbanie medyczne, Michał Siemaszko przeciwko EPS i inni
- Kopia pozwu o zaniedbanie medyczne, Michał Siemaszko przeciwko Apollo i inni
- Kopia wniosku do CM iMed24 o udostępnienie kompletu dokumentacji medycznej w związku z wydaniem wybrakowanych danych DICOM z badania wykonanego dnia 12 grudnia 2014 r. oraz raportu przygotowanego w oparciu o wybrakowane dane
- Kopia skierowania na badania rezonansu magnetycznego miednicy, wykonane w CM iMed24 dnia 12 grudnia 2014
- Kopia rachunku za badania rezonansu magnetycznego miednicy, wykonane w CM iMed24 dnia 12 grudnia 2014
- Kopia odpisu z wizyty w CM Medicover w dniu 16.01.2014
- Kopia odpisu wizyty w CM Medicover w dniu 22.01.2014

VIII.

Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z dnia 9.01.2018 zostało mylnie odczytane przez organy procesowe poprzez wybiórcze zinterpretowanie treści pierwszego zdania petitum („W związku z wydarzeniami, które miały miejsce w styczniu 2014 roku w ówczesnym miejscu zamieszkania przy ul. Szymanowskiego 5/10 w Krakowie oraz trwałym uszkodzeniem mojego ciała będącym wynikiem tych wydarzeń”) i pominięcie treści zawartych w dalszej części pierwszego zdania petitum zawiadomienia („zaniechań w przeprowadzeniu efektywnego dochodzenia, wielokrotnego uniemożliwiania kompleksowego zdiagnozowania stanu zdrowia i uzupełnienia dowodów sprawy o

opinie medyczno-sądowe, tym samym pogarszając stan zdrowia i powodując realne zagrożenie utraty życia”).

Tylko z treści pominiętych przez organy procesowe jasno wynika iż zawiadomienie z dnia 9.01.2018 dotyczy zachowań nie mieszczących się w ramach tożsamości zdarzenia faktycznego (historycznego), które objęte było postępowaniem w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14, dotyczącej zawiadomienia z dnia 28.02.2014, a stanowią osobne zachowania, rodzajowo i temporalnie odrębne.

Ponadto, postępowanie w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14 z zawiadomienia z dnia 28.02.2014 nigdy nie było prowadzone przeciwko żadnej konkretnej osobie–zostało zakończone odmową wszczęcia śledztwa po przeprowadzeniu czynności niewykraczających poza fazę in rem–tym samym brak jest tożsamości podmiotowo-przedmiotowej.

Co najważniejsze, jedynie przestępstwo z art. 197 § 1 k.k. zostało ujęte w postanowieniu o odmowie wszczęcia śledztwa z dnia 14.04.2014 jak i w zawiadomieniu z dnia 28.02.2014, a przestępstwa z art. 156 §1, art. 157 §1, art. 160 §1, art. 162 §1, art. 192 §1 oraz art. 193 k.k.–wskazane w zawiadomieniu z 9.01.2018–pominięte; czyny te jak i zdarzenia historyczne, wskazane w zawiadomieniu z dnia 9.01.2018, nastąpiły wiele tygodni, miesięcy i lat po wydarzeniach stycznia 2014, których postępowanie w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14 dotyczyło, nie mogły być więc przedmiotem zainteresowania i prawnokarnego odniesienia w postępowaniu z zawiadomienia złożonego dnia 28.02.2014.

Wbrew błędnym twierdzeniom prokuratorów, czyn z art. 192 § 1 k.k. zdecydowanie nigdy nie był przedmiotem postępowania w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14, ponieważ nie posiadałem wtedy jeszcze wystarczająco wiedzy o tym co zostało mi zrobione, w tym dokumentacji medycznej stwierdzającej przyczynę zaobserwowanych obrażeń ciała a gdyby przestępstwo z art. 192 § 1 k.k. było przedmiotem postępowania w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14, musiałby zostać przyjęty ode mnie wniosek o ściganie (art. 192 § 2 k.k., art. 12 § 1 k.p.k.), co jednak nie miało miejsca. Tym samym, twierdzenia prokuratorów iż przedmiotem postępowania w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14 były objęte wszystkie czyny, które wskazałem w zawiadomieniu z dnia 9.01.2018, lecz wniosek o ściganie nie został ode mnie przyjęty ponieważ nie jest wymagany przy zgłaszaniu przestępstwa z art. 197 § 1 k.k.–są tym bardziej rażąco sprzeczne i niedorzeczne.

Za elementy wyznaczające tożsamość „zdarzenia historycznego” należy przyjąć: identyczność przedmiotu zamachu, identyczność kręgu podmiotów oskarżonych o udział w zdarzeniu, tożsamość miejsca i czasu zdarzenia, jak też zachowanie choćby części wspólnych znamion w opisie czynu zarzuconego i przypisanego, które winny się ze sobą pokrywać, mając jakiś obszar wspólny (por. postanowienie SN z 19.10.2010 r., II KK 97/10, LEX nr 707425) a „identyczność czynu jest wyłączona, jeżeli w porównywanych jego określeniach zachodzą tak istotne różnice, że według rozsądnej życiowej oceny nie można ich uznać za określenia tego samego zdarzenia faktycznego” (zob. M. Cieślak: Polska procedura karna. Podstawowe założenia teoretyczne, Warszawa 1984, s. 302).

W związku z powyższym, twierdzenia organów procesowych jakoby zawiadomienie z dnia 9.01.2018 dotyczyło czynu, który miał być popełniony w styczniu 2014 roku w okolicznościach takich, jak prezentowane uprzednio w ramach prowadzonego postępowania pod sygn. akt. 2 Ds 385/14 w związku z czym zostało potraktowane jako wniosek o wszczęcie postępowania o sygn. 2 Ds 385/14 bowiem dotyczy tego samego zdarzenia, jest drastycznym wykroczeniem poza granice wyznaczone przez tożsamość czynu i zdarzenia historycznego oraz rażąco błędnym poglądem prawnym. Tym samym, kryteria wymagane do rozpoznania charakteru procesowego zawiadomienia z dnia 9.01.2018 jako wniosek o wszczęcie śledztwa w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14 nie zostały spełnione.

Pomimo wielokrotnego zwracania uwagi na fakt tak błędnej interpretacji mojego zawiadomienia z dnia 9.01.2018 w pismach do organów procesowych składanych w lutym, marcu oraz kwietniu 2018 r., organy procesowe nie skorygowały swojego błędu i w dalszym ciągu trzymając się tej błędnej interpretacji zaniechano wszczęcia postępowania przygotowawczego w sprawie zawiadomienia z dnia 9.01.2018 (wbrew art. 10 § 1 k.p.k., art. 2 § 1 i 2 k.p.k.).

IX.

Organy procesowe, ewidentnie:

- nie rozpoznając rażących naruszeń obowiązków procesowych i przepisów, których dopuszczono się w postępowaniu w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14, dotyczącej zawiadomienia z dnia 28.02.2014,
- błędnie uznając charakter procesowy złożonego przeze mnie dnia 9.01.2018 zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa za wniosek o wszczęcie postępowania,
- kompletnie ignorując istotne różnice w tożsamości czynów i zdarzeń historycznych wskazanych w zawiadomieniu z dnia 9.01.2018 oraz
- powołanie kompletu nowych i istotnych dowodów, w tym m.in. dokumentacji medycznej–bezsprzecznie potwierdzającej działanie osób trzecich, wynikiem którego jest trwałe uszkodzenie mojego ciała–oraz uwierzytelnionej na potrzeby wykorzystania jako dowód przez specjalistów informatyki śledczej, firmę Mediarecovery, komunikacji SMS z tego okresu, z których to dowodów jednoznacznie wynika, iż do popełnienia przestępstwa doszło, określa krąg osób podejrzanych, oraz zaprzecza absurdalnej tezie wyrażonej w uzasadnieniu odmowy wszczęcia śledztwa wydanej na podstawie artykułu z Wikipedii w 2014 r.–bez powołania lekarza biegłego i przeprowadzeniu obdukcji–jakoby przyczyną trwałych obrażeń ciała była kandydoza ukł. pokarmowego,

irracyjalnie i nieetycznie uznały, iż brak jest przesłanek do wszczęcia postępowania (wbrew art. 2 § 1 i 2 k.p.k., art. 10 § 1 k.p.k.) sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14 i nie podjęły na nowo bezzasadnie umorzonego śledztwa z 2014 r., wbrew § 253. 1. Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 kwietnia 2016 roku (Dz.U. 2016 poz. 508, „Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury”) – „Postanowienie o podjęciu na nowo umorzonego

śledztwa lub dochodzenia należy wydać niezwłocznie po ujawnieniu okoliczności wskazujących, że umorzenie postępowania było niezasadne”.

Jak wskazuje się w orzecznictwie, samo wszczęcie postępowania przygotowawczego w sprawie, a następnie umorzenie go po przeprowadzeniu czynności niewykraczających poza fazę *in rem* nie powodują stanu rzeczy osądzonej, a postępowanie umorzone w tym stadium może zostać podjęte w każdym czasie, stosownie do art. 327 § 1 (zob. np. wyrok SN z dnia 9 października 2008 r., V KK 252/08, LEX nr 465591).

Racjonalizowanie twierdzeń, iż zgromadzony materiał dowodowy dostarczony wraz z zawiadomieniem z dnia 9.01.2018 oraz ten włączony w kolejnych pismach w lutym, marcu i kwietniu 2018 r.–w 100% potwierdzający wystąpienie trwałych obrażeń najbardziej intymnych części ciała w wyniku wydarzeń stycznia 2014 i zaniechań w kolejnych miesiącach i latach, wskazujący na uszkodzenie ukł. moczowo-płciowego i nerwowego poprzez wykonanie zabiegu medycznego bez mojej zgody, tj. przestępstwo z art. 192 § 1 k.k.–nie stanowi wystarczającej przesłanki do wszczęcia śledztwa jest absurdalne.

X.

Jest wysoce mało prawdopodobne aby funkcjonariusze organów procesowych nie mieli świadomości, że swoim zachowaniem przekraczają przysługujące im uprawnienia bądź nie dopełniają ciążących na nich obowiązków, działając w ten sposób na moją szkodę, a racjonalizowanie licznych błędnych decyzji i poglądów prawnych prokuratorów, których to zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa z art. 231 k.k. z dnia 12.7.2018 dotyczą, jest niezmiernie trudno ocenić inaczej jak świadome działanie mające na celu uniemożliwienie mi przeprowadzenie rzetelnego śledztwa, zamykając tym samym drogę procesową i uzyskanie odszkodowania za ogromne szkody jakie poniosłem.

Zachowania funkcjonariuszy organów procesowych w postępowaniach z zawiadomień z dnia 28.02.2014 oraz 9.01.2018 zdecydowanie stworzyły dla mnie nie tylko realne niebezpieczeństwo powstania szkody, ale w rzeczywistości wyrządziły ogromne szkody–sięgające setek tysięcy PLN–a działania te bezpośrednio implikują organy procesowe w przestępstwa których zawiadomienia z dnia 12.7.2018 dotyczą.

Na skutek tych działań:

- Brakuje niezbędnych informacji potrzebnych dla postawienia kompletnej diagnozy i doboru najlepszej opcji terapeutycznej w celu przywrócenia funkcji i formy ukł. płciowego, moczowego i nerwowego do stanu sprzed wydarzeń stycznia 2014 r.,
- Do dziś dnia nie mam statusu osoby poszkodowanej, skutkiem czego nie mogę egzekwować odszkodowania za ogromne szkody jakie poniosłem, które sięgają setek tysięcy PLN,
- Zmiany w ukł. płciowym, moczowym i nerwowym będące wynikiem ran kłutych na moim ciele mogą być nieodwracalne lub przywrócenie pełnej funkcji i formy do stanu sprzed wydarzeń stycznia 2014 niezwykle kosztowne

XI.

Podczas przyjęcia protokołu z przesłuchania dnia 21.11.2018 w Prokuraturze Rejonowej w Tarnowie prosiłem o włączenie następujących dokumentów do akt sprawy sygn. akt. PR 4 DS 360.2018:

- Wystąpienie Zespołu Prawa Karnego Biura Rzecznika Praw Obywatelskich skierowane do Prokuratora Regionalnego w Krakowie o zbadanie tam w oparciu o przepis art. 12 pkt. 2 ustawy o Rzeczniku Praw Obywatelskich–materiałów postępowań 2 Ds. 385/14 Prokuratury Rejonowej Kraków-Krowodrza w Krakowie oraz PO III Dsn 47.2018.Kkr–Prokuratury Okręgowej w Krakowie pod kątem oceny ich prawidłowości,
- Orzeczenie lekarskie specjalisty neurologii i chirurgii plastycznej, podsumowujące wyniki m.in. badań neurografii rezonansu magnetycznego i usg ukł. nerwowego, oraz obdukcji, bezpośrednio wiążące obecność blizn po ranach na lewej pachwinie z objawami neurologicznymi i urologicznymi,
- Komunikacja SMS z tego okresu, uwierzytelniona przez firmę zajmującą się informatyka śledczą, zabezpieczona na potrzeby wykorzystania jako dowód w śledztwie - w tym wiadomości otrzymane zaraz przed lub po wydarzeniach 8-9 stycznia 2014 od osób wcześniej mi kompletnie nieznanymi (p. Monika Hudyka, p. Natalia Dobiech), oraz SMS które otrzymałem na tydzień przed wydarzeniami w SMS-ie od p. Marcina Ziąbera ("*obyś nigdy nie miał potomstwa*") w wyniku których doznałem właśnie uszkodzenia ukł. moczowo-płciowego,
- Postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa z 2014 r., zatwierdzone przez prok. Bartłomieja Legutko, oraz wyciąg z akt sprawy–tj. artykuł z Wikipedii dotyczący kandydozy, na podstawie którego uzasadnienie postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa zostało przygotowane
- Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z dnia 28.02.2014,
- Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z dnia 9.01.2018

Ewidentne pominięcie dokumentacji dostarczonej przeze mnie–tej dołączonej do akt sprawy sygn. akt. PR 4 DS 360.2018 w trakcie przesłuchania dnia 21.11.2018, w tym wystąpienia Zespołu Prawa Karnego Biura Rzecznika Praw Obywatelskich oraz orzeczenia lekarskiego specjalistów neurologii, chirurgii plastycznej i radiologii, jak również dokumentacji, którą dołączyłem do zawiadomień o popełnieniu przestępstwa z dnia 12.07.2018 i 9.01.2018 oraz pozostałych pism–i posługiwanie się jedynie dokumentami autorstwa oskarżonych organów procesowych zalegającymi w aktach sprawy, przyczynia się jedynie do stworzenia fałszywego obrazu sprawy (wbrew art. 2 § 2 k.p.k.).

Mając na uwadze powyższe wnoszę jak w petitum.

Michał Siemaszko

ZAŁĄCZNIKI

1. Kopia tłumaczenia przysięgłego orzeczenia lekarskiego lekarza specjalisty neurologii i chirurgii plastycznej z konsultacji i badań wykonanych 6 i 20 kwietnia 2018 r., wraz z oryginałem
2. Kopia obrazów klinicznych z badań i konsultacji z lekarzem specjalista neurologii i chirurgii plastycznej, wykonane dnia 6 kwietnia 2018 r.
3. Kopia tłumaczenia przysięgłego wyników badań USG ukł. nerwowego, wykonanych 6 kwietnia 2018 r., wraz z oryginałem
4. Kopia wybranych zdjęć z badań USG ukł. nerwowego, wykonanych 6 kwietnia 2018 r.
5. Kopia podsumowania z badania Optycznej Koherentnej Tomografii (OCT) blizn po ranach kłutych, wykonanego dnia 6 kwietnia 2018 r.
6. Kopia tłumaczenia przysięgłego wyników badań rezonansu magnetycznego ukł. nerwowego, wykonanych 12 marca 2018 r., wraz z oryginałem
7. Kopia wybranych klatek z danych DICOM badań rezonansu magnetycznego ukł. nerwowego, wykonanych 12 marca 2018 r.
8. Kopia tłumaczenia przysięgłego wyników badań tomografii komputerowej, wykonanych 13 lutego 2018 r., wraz z oryginałem
9. Kopia zaświadczenia, że kandydoza nie jest przyczyną zaobserwowanych obrażeń ciała i uszkodzenia ukł. moczowo-płciowego i nerwowego, wystawione przez lek. medycyny prowadzącego kurację na kandydozę w 2013 r.
10. Kopia tłumaczenia przysięgłego wyników badań USG ukł. moczowego (zdjęcia, opis), wykonanych 11 stycznia 2016 r., wraz z oryginałem
11. Kopia wyników badań USG ukł. moczowego (zdjęcia, opis), wykonanych 29 stycznia 2014 r., zaraz po wydarzeniach stycznia 2014 r.
12. Kopia rachunku za badania rezonansu magnetycznego miednicy, wykonane w CM iMed24 dnia 12 grudnia 2014
13. Kopia skierowania na badania rezonansu magnetycznego miednicy, wykonane w CM iMed24 dnia 12 grudnia 2014
14. Kopia wniosku do CM iMed24 o udostępnienie kompletu dokumentacji medycznej w związku z wydaniem wybrakowanych danych DICOM z badania wykonanego dnia 12 grudnia 2014 r. oraz raportu przygotowanego w oparciu o wybrakowane dane
15. Kopia odpisu wizyty w CM Medicover w dniu 22.01.2014
16. Kopia odpisu z wizyty w CM Medicover w dniu 16.01.2014
17. Kopia diagnoz i zaleceń wydanych oraz rachunków za lekarstwa przepisanych przez lek. med. Andrzeja Gliwę (CM Intermed) podczas wizyt w maju, listopadzie oraz grudniu 2013 r.
18. Kopia orzeczenia lekarskiego w sprawie zdolności do czynnej służby wojskowej
19. Kopia pozwu o zaniechanie medyczne, Michał Siemaszko przeciwko Apollo i inni
20. Kopia tłumaczenia na j. polski przedsądowego wezwania do zapłaty, wystosowanego do firmy EPS w Pradze przez pełnomocnika, Kancelarię Adwokacką z Czeskiego Cieszyna, dnia 28 stycznia 2016 r.
21. Kopia pozwu o zaniechanie medyczne, Michał Siemaszko przeciwko EPS i inni
22. Kopia umowy udostępnienia skrytki adresowej pod adresem ul. Karmelicka 55 w Krakowie, zawarta z przedstawicielem firmy Polskie Centrum Usług Sp. z o.o. p. Izabela Adamska w dniu 25.02.2014
23. Kopia załącznika do umowy udostępnienia skrytki adresowej–Regulamin Świadczenia Usług
24. Kopia załącznika do umowy udostępnienia skrytki adresowej–Pełnomocnictwo

25. Kopia wiadomości email otrzymanej od p. Tomasza Gibasa 5 listopada 2014 r.
26. Kopia wiadomości SMS przychodzących z / wychodzących do nr. +48503990172, z okresu od 18/12/2013 do 14/01/2014, uwierzytelniona na potrzeby wykorzystania jako dowód przez specjalistów informatyki śledczej, firmę Mediarecovery
27. Kopia wiadomości SMS przychodzących z nr. +48512355495, z dnia 28.12.2013, na kilka dni przed opisywanymi zdarzeniami, uwierzytelniona na potrzeby wykorzystania jako dowód przez specjalistów informatyki śledczej, firmę Mediarecovery
28. Kopia wiadomości SMS przychodzących z / wychodzących do nr. +48721030078, z okresu od 04/03/2014 do 30/03/2014, uwierzytelniona na potrzeby wykorzystania jako dowód przez specjalistów informatyki śledczej, firmę Mediarecovery
29. Kopia protokołu zabezpieczenia komunikacji SMS przez specjalistę informatyki śledczej firmy Mediarecovery wraz z fakturą i protokołem odbioru
30. Kopia pisma „Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 197 §1 k.k.” z dnia 28.02.2014 r., przygotowane przez ówczesnego pełnomocnika, adw. Aleksandrę Cempurę
31. Kopia oryginalnego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa z art. 197 §1 k.k., art. 156 k.k., art. 160 k.k. oraz art. 193 k.k., przygotowanego przeze mnie i przesłanego do ówczesnego pełnomocnika, adw. Aleksandry Cempury, drogą poczty elektronicznej
32. Kopia oryginalnego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa z art. 156 §1 k.k., art. 160 §1 k.k., art. 192 §1 k.k. oraz art. 193 k.k., przygotowanego przeze mnie i przesłanego do ówczesnego pełnomocnika, adw. Aleksandry Cempury, drogą poczty elektronicznej
33. Kopia zdjęcia z akt sprawy 2 DS 385/14, tj. artykuł z Wikipedii na podstawie którego krakowskie organy ścigania wydały „opinię medyczną”
34. Kopia postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kpk, z uzasadnieniem że to kandydoza jest przyczyną zaobserwowanego trwałego uszkodzenia ciała, z dnia 14.04.2014 r.
35. Kopia potwierdzenia przyjęcia przesyłki poleconej z postanowieniem o odmowie wszczęcia śledztwa, podpisanego przez osobę nieuprawnioną do jej odbioru
36. Kopia pisma „Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 156 §1, art. 157 §1, art. 160 §1, art. 162 §1, art. 192 §1 oraz art. 193 k.k. ...” z dnia 09.01.2018 r.
37. Kopia wystąpienia Zespołu Prawa Karnego Biura Rzecznika Praw Obywatelskich skierowane do Prokuratora Regionalnego w Krakowie o zbadanie tam w oparciu o przepis art. 12 pkt. 2 ustawy o Rzeczniku Praw Obywatelskich–materiałów postępowań 2 Ds. 385/14 Prokuratury Rejonowej Kraków-Krowodrza w Krakowie oraz PO III Dsn 47.2018.Kkr–Prokuratury Okręgowej w Krakowie pod kątem oceny ich prawidłowości